

Arrest

nr. 103 524 van 27 mei 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 9 januari 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 december 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 4 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat K. BLOMME, en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 13 december 2013 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten onder de vorm van een bijlage 13quinquies. Dit is de bestreden beslissing waarvan de redengeving luidt:

“(…) Op 15 mei 2012 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep verworpen tegen de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen door het CGVS op 27 januari 2012.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In haar enig middel voert de verzoekende partij de schending aan "van de artikelen 7, 62 en 74/13 van de Wet van 15 december 1980 op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de artikelen 2 en, 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 3 en 13 van het Verdrag van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950, goedgekeurd door de Wet van 13 mei 1955".

Het middel luidt als volgt:

"Doordat,

De beslissing als volgt werd gemotiveerd: "Op 15 mei 2012 werd door de Raad voor Vreemdelingen betwistingen het beroep verworpen tegen de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen door het CGVS op 27 januari 2012.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad' betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen."

Terwijl,

Zowel de verzoekende partij als haar dochter een procedure hangende hebben bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, de eerste op grond van art. 9bis van de Vreemdelingenwet, de tweede op grond van art. 9ter van dezelfde wet;

Dat in de beide procedures de verzoekende partijen een inbreuk hebben ingeroepen van het art. 3 E.V.R.M., daar het voor de partijen onmogelijk is zich te begeven naar Georgië en/of Azerbeidzjan (waar de Belgische diplomatieke post is gelegen), omwille van de medische toestand waarin de dochter van de verzoekende partij, die zich niet alleen kan behelpen, verkeert;

Dat het bevel om het grondgebied met geen woord rept omtrent deze procedures, zodat in elk geval art. 74/13 van de Vreemdelingenwet werd geschonden, dat de overheid verplicht rekening te houden met de medische toestand van de partijen;

Dat eveneens de motiveringsverplichting werd geschonden, nu niet wordt gemotiveerd, waarom er in casu met de gezondheidstoestand van het gezin, geen rekening zou moeten worden gehouden;

Dat telkens er een verdedigbare grief op grond van art. 3 E.V.R.M. wordt ingeroepen, de contracterende staat verplicht is, de zaak aan een nauwkeurig onderzoek te onderwerpen, hetgeen tot nog toe niet is gebeurd;

Dat er dus minstens dient gewacht te worden op de Arresten, die de Raad zal vellen in de beide vorderingen, die zowel de verzoekende partij als haar dochter hebben aanhangig gemaakt bij de Raad, op straffe van een schending van de artikelen 3 en 13 E.V.R.M..

Dat de verzoekende partij geen inkomsten heeft en de volledige kosteloosheid van de juridische tweedelijnsbijstand bekomen heeft;

Dat de verzoekende partij de rechtsbijstand vraagt;

Dat de verzoekende partij vraagt te worden bijgestaan door een tolk Georgisch;"

2.2. De verwerende partij legt geen nota neer en geen administratief dossier.

2.3. De verzoekende partij wijst erop dat zij een aanvraag indiende om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Zij stelt dat zij in deze procedure de schending van artikel 3 EVRM heeft aangevoerd. De bestreden beslissing rept met geen woord over deze procedure en de verzoekende partij meent dat, rekening houdend met de ernstige aandoening van haar dochter het bevel artikel 3 EVRM schendt. Een nauwkeurig onderzoek naar het bestaan van een schending van artikel 3 EVRM zou niet zijn gevoerd.

De Raad meent dat hij dient te beschikken over alle gegevens van het dossier om een onderzoek te kunnen voeren naar het eventueel bestaan van een schending van artikel 3 EVRM en dient te kunnen nagaan of dergelijk onderzoek is geschied door de verwerende partij. Het EVRM primeert op de vreemdelingenwet en de Raad dient dan ook in het kader van de thans voorliggende betwisting de gegrondheid te onderzoeken van de middelen die gestoeld worden op een schending van de hogere verdragsbepalingen. Artikel 13 van het EVRM vereist immers een intern beroep waardoor de inhoud van de grief kan worden onderzocht en waardoor passend herstel kan worden verkregen, ook al beschikken de staten over een zekere beoordelingsmarge voor wat betreft de manier waarop ze de verplichtingen nakomen die hen door deze bepaling worden opgelegd (EHRM 11 juli 2000, Jabari/ Turkije, § 48; EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 291). Er anders over oordelen zou het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel uithollen (cf. RvS 13 december 2011, nr. 216.837). Dergelijk onderzoek zal afhangen van de concrete elementen van het dossier, waarover de Raad niet beschikt. Bijgevolg kan noch uit de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier op voldoende wijze worden afgeleid waarop de oordeelsvorming van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding is gegrond. Evenmin kan er worden nagegaan of de administratie uit de inlichtingen waarover zij beweerde te beschikken wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867).

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 december 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend dertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN